

C/2025/5223

6.10.2025

Beroep ingesteld op 19 augustus 2025 – Hongarije / Commissie

(Zaak T-572/25)

(C/2025/5223)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Z. Fehér en G. Koós, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsbesluit (EU) 2025/1147 van de Commissie ⁽¹⁾ van 11 juni 2025 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die bepaalde lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) nietig te verklaren, voor zover daarbij voor Hongarije een bedrag van 1 840 833,97 EUR aan financiering door de Unie wordt onttrokken omdat voor de begrotingsjaren 2018, 2019 en 2020 onvoldoende controles ter plaatse zijn verricht, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In haar verzoekschrift verzoekt de Hongaarse regering om gedeeltelijke nietigverklaring van het bestreden besluit op grond dat Hongarije volgens haar de Unierechtelijke bepalingen inzake het voldoende aantal controles ter plaatse, in het bijzonder de frequentere controles na de vaststelling van een groot aantal onregelmatigheden, niet heeft geschonden. De door Hongarije gevolgde praktijk voldoet aan de vereisten van de artikelen 30, 31 en 35 van verordening nr. 809/2014 ⁽²⁾.

Volgens de Hongaarse regering heeft de Commissie een onjuiste uitlegging gegeven aan artikel 35 van verordening nr. 809/2014, met name aan de zinsnede volgens welke “de bevoegde autoriteit het percentage begunstigden bij wie het volgende jaar een controle ter plaatse moet worden verricht, op passende wijze [verhoogt]”, en heeft zij op basis van die onjuiste uitlegging een verkeerde praktijk ontwikkeld. De Hongaarse regering betoogt dat de uitsluiting is gebaseerd op het feit dat de Commissie zich in haar werkdocumenten gebonden acht aan een uitlegging die technisch onjuist is en bovendien niet in overeenstemming is met de bepalingen van die verordening.

Door deze werkdocumenten vast te stellen heeft de Commissie de lidstaten in de praktijk de bevoegdheid ontnomen om zelf het noodzakelijk geachte percentage extra begunstigden te bepalen bij wie een controle ter plaatse moet worden verricht. De litigieuze uitsluiting is onrechtmatig, omdat de Commissie – anders dan in de verordening is bepaald – door de toepassing van een specifieke berekeningsmethode concreet de enige volgens haar juiste verhoging van het controlepercentage vastlegt. Bovendien is deze vaststelling vanuit technisch oogpunt ongegrond, aangezien de Commissie geen rekening houdt met de verschillen tussen de door de lidstaten uitgevoerde controles en de doeltreffendheid ervan.

⁽¹⁾ PB L 2025/1147.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 809/2014 van de Commissie van 17 juli 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem, plattelandsontwikkelingsmaatregelen en de randvoorwaarden (PB 2014, L 227, blz. 69).